

Verrassend anders

tested

MC SYSTEMS MP3.1 LUIDSPREKERS

Luidsprekers zijn de laatste vijf jaar sterker aan verandering en verbeteringen onderhevig geweest dan enig ander component in de audioketen. Behalve nieuwe materiaaltoepassingen en het maximaal benutten van ontwerpprogramma's, komt ook steeds vaker de keuze tussen passief of actief aan de orde. Daarbij worden luidsprekers ook steeds meer gezien als allesomvattend muziekcentrum en vindt daardoor inmiddels gestaag een rolverandering plaats. De befaamde Groningse luidsprekerontwerper Rob Meyst zoekt het bij zijn nieuwe MC Systems MP3.1 in eerste instantie nog aan de conservatieve kant van het huidige spectrum, maar doet dat vervolgens met een dermate verrassende mix van op zich bekende elementen, dat de uitkomst veel meer is dan de som der delen.

HINEXT

music
emotion

69

tested

M3 versus MP3.1

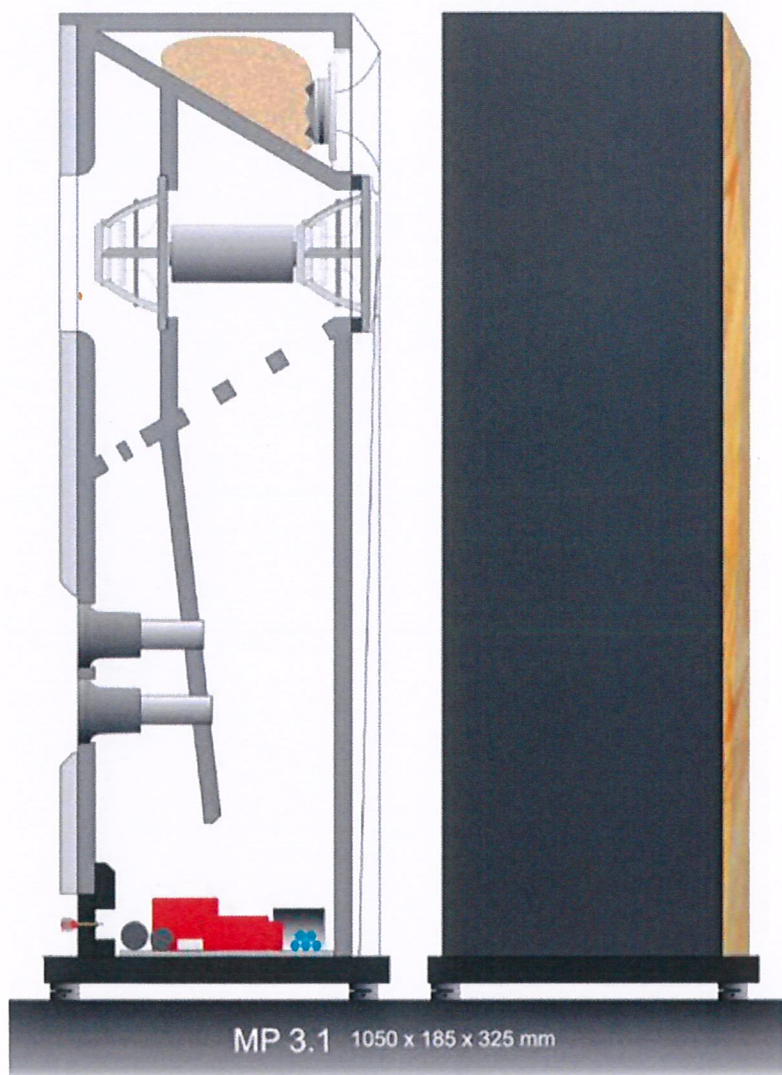
Het is inmiddels alweer twaalf jaar geleden dat ik voor een periode van tien jaar speelde en vooral intens samenleefde met absoluut één van de mooiste luidsprekersystemen uit de jaren negentig te weten de MC Systems M3. Dit prachtig gestileerde opmerkelijk slanke vloerstaande model, zat onderhuids boordevol klankmatig bijzonder effectieve en deels zelfs gepatenteerde noviteiten. Zo was naast het seriële wisselfilter wat zo typerend is voor alle MC Systems ontwerpen, de Dynaudio Esotec softdome tweeter in een aparte versprongen behuizing (voor een optimaal tijd- en fasegedrag) 'zwevend' ondergebracht. De pal daaronder gemonteerde Vifa bas/midden unit voorzien van papierconus, had behalve een massief aluminium

faseplug ook een zand gevulde buis achter zijn magneet. Hierdoor werd deze unit met een grote bout muurvast tegen de achterwand van de behuizing getrokken en was zodoende niet meer in staat om ongewenste trillingen op de zo belangrijke baffle over te dragen. Met de gloednieuwe MP3.1 zijn we inmiddels verschillende generaties verder en is het eens zo fraaie en herkenbare silhouet vervangen door een op het eerste gezicht meer traditioneel voorkomen. Maar schijn bedriegt want zoals het een echt MC Systems ontwerp betaamt, blijken ook hier vele verborgen technieken onderhuids verstopt te zitten. Om te beginnen maakt deze weergever deel uit van een nieuwe serie die bestaat uit vier modellen en waarbij de MP3.1 het één na duurste model is. Met zijn

105 cm hoogte en 32,5 cm diepte is hij voor een modern vloerstaand model net wat groter dan gemiddeld, terwijl de 18,5 cm breedte juist aangenaam smal toont. Door het opvallend hoge gewicht van 35 kg wordt al meteen duidelijk dat hier meer aan de hand is dan een op het oog eenvoudig 2-weg systeem. Naast soortgelijke ontkoppelingsmaatregelen à la M3, is de 3 cm dikke in facetten gefreesde baffle naar keuze uit te voeren in twaalf(!) exclusieve houtsoorten. De ring dome tweeter met neodymium magneet, blijkt in een soort van 5 cm diepe hoorn te zijn ondergebracht. Maar later zal blijken dat het hier niet om een hoorn maar om een zogenaamde waveguide gaat. Ook de direct daaronder aangebrachte 16 cm woofer/midrange met zijn conus van Egyptisch papier en eveneens zeer krachtige magneet, is enigszins verzonken en wederom compleet met massief aluminium faseplug gemonteerd. Dat het ook hier vooral is gedaan om zo min mogelijk trillingen op de baffle over te dragen, is dit keer maar de helft van het verhaal waarover later meer. Aan de achterzijde van de op Soundcare spikes geplaatste kast zie ik naast twee gedempte basreflex poorten, ook een aantal verticale gleuven die dienen als transmissielijn opening. Een leuk detail van de verder met kunstleer beklede MDF kast, is dat hierdoor ook meteen de achterzijde van de woofer zichtbaar is. Laag op de achterzijde kom ik tenslotte midden tussen een tweetal zeer goede en solide koperen Mundorf luidsprekerconnectoren, een jumper tegen. Hiermee kan het hoog in twee stappen van 1,5 dB worden aangepast om een ze goed mogelijke integratie binnen de ruimte te kunnen bewerkstelligen.

Onderhuids

Terwijl ik in eerste instantie bijna plichtmatig de door Rob Meyst aangeleverde bouwtekening van de binnenzijde van de kast bekijk, denk ik even later bijna dat ik dubbel zie. Want in plaats van één bas/midden luidspreker, blijkt aan het uiteinde van de pijp nog een tweede exemplaar te zijn gemonteerd! Alleen

niet onder elkaar zoals vaak gebruikelijk is, maar achter elkaar. Daarbij bewegen de conussen tegen elkaar in, met als gevolg dat de reactieve energie die in de magneten van beide luidsprekers worden opgewekt elkaar opheffen. Het resultaat is een hoger rendement want er gaat geen energie verloren en een veel lagere vervorming. Als heel belangrijke bonus wordt tenslotte de behuizing niet meer door deze ongewenste energie in trilling gebracht en is er alleen nog maar sprake van akoestische energie. Wanneer ik verder 'afdaal' in de behuizing blijkt dat er een tweetal gedempte basreflex poorten dusdanig aan de achterzijde zijn aangebracht, dat dit laagfrequent een heel vlak impedantie verloop met zich meebrengt. Niet alleen voor buizenversterkers prachtig, maar feitelijk ook voor iedere andere

(transistor) versterker. Vooral omdat de luidspreker hierdoor een heel eenvoudige versterkerbelasting vormt. Naast een dempend zakje zand achter de tweeter, blijkt de *waveguide* behalve een veel betere koppeling aan de lucht en een akoestische correctie van het fase- en tijdgedrag, vooral diffractie te kunnen elimineren. Afsluitend wordt een eigen ontwerp zilverkabel toegepast en is het met hoogwaardige componenten afgemonteerde tweede orde filter op de bodem van de kast bevestigd.

Gebruikte componenten

Tijdens de test is van een zeer breed scala aan versterkers gebruik gemaakt. Dit is een heel bewuste keuze doordat op deze wijze veel nuttige informatie aan het licht kan komen. Eén van deze parameters is de hoeveel kwaliteit die

zo'n luidspreker wel of niet meer kan laten horen. Het gezelschap startte bij de eenvoudige slechts 2 x 20 Watt sterke maar wel voor zijn prijs zeer fraaie Mastersound Dueventi buizenversterker om via een Hegel H590 en Accuphase E-650 door te stomen naar mijn persoonlijke referentie Zanden 6000. Het zenit voor deze test wordt tenslotte door de prachtige maar ook bijna monstrueuze D'Agostino Progression voor- en eindversterker bepaald. Bronnen zijn mijn extreem beproefde North Star Design 192 mk 2 CD loopwerk met Extremo DAC, Merging NADAC Player en Audio aan Zee Reference flow muziek servers. Als bekabeling is een uitgelezen cocktail van Siltech, AudioQuest, Nirvana, Essential Audio Tools en Kemp ingezet. Afsluitend kan nog worden vermeld dat het Finite Elemente Pagode Master **NEXT**

tested

MUSIC
emotion

—
 ]
 tested
 ]
 —

Reference HD12 audiorack wordt gebruikt en de luisterruimte zowel akoestisch als stroom technisch is geoptimaliseerd en voorzien van drie afzonderlijke stroomgroepen met apart geslagen aarde.

Luisteren

Een nieuwe MC Systems luidspreker is altijd reden voor feest en daar maakt ook deze MP3.1 gelukkig geen uitzondering op. Integendeel zou ik zelfs willen zeggen, want tot mijn grote vreugde lukt het deze nieuwste loot daadwerkelijk om het zeer hoge niveau van de legendarische M3 daadwerkelijk opnieuw tot leven te brengen! Wanneer ik experimenteer met de aansturing en opstelling vallen een aantal zaken direct op. Niet alleen zorgt het hoge rendement van maar liefst 93 dB dat werkelijk iedere versterker die maar voorhanden is volledig inzetbaar wordt, maar ook blijkt de waveguide van de tweeter voor een specifiek gecontroleerde bundeling te zorgen. Hier gelukkig niet het de door mij verafschuwde 'handen rond je mond' (nasale) kleuring die je bij minder goed ontworpen hoornluidsprekers nog wel eens kunt waarnemen, als meer een heel bewuste sturing van het afstraalgedrag. Het voordeel hiervan is dat er minder reflecties naar zijwanden en plafond/vloer worden gegenereerd, waardoor meer rust, minder vertroebeling door de ruimte en een betere focus kan ontstaan. Bijkomend gevolg is wel dat de weergevers meer dan gemiddeld in moeten worden gedraaid. Zeer goed is dat de MP3.1 bijzonder herkenbaar de typerende verschillen tussen de aangesloten bronnen en versterkers kan laten horen en daarbij een heerlijk spontane, kleurrijke en betrokken signatuur afgeeft.

Natuurlijke hoogweergave

Ook al heeft ook de rest van het spectrum een aanstekelijke spontane organische touch met een breed scala aan mooie kwaliteiten, de onbetwiste ster van het feest blijkt bij dit ontwerp uiteindelijk wederom bij de wel erg fraaie hoogweergave te liggen. Het woord wederom in de betekenis dat ook de

vroegere M3 uitblonk in een toenmalig bijzonder natuurlijk hoog. Wanneer ik weer verder ga met de nieuwe MP3.1 hoor ik prachtig gelaagde bovenharmonischen die gelukkig nooit pieken of nadrukkelijk in het oor springen, maar tegelijkertijd wel ademen en de gewenste muzikale spanning bieden. Verdere kwaliteiten zijn dat een volledige vrijheid van artefacten, naadloos kan worden gecombineerd met aspecten als een natuurlijke en evenwichtig spectrum met mooie rijkdom en transparantie. Uiteindelijk is het niveau zo hoog, dat dit bereik zelfs overeenkomt met de hier gelijktijdig logerende Kroma Mimi high-end monitoren (€ 7.950,- per paar en € 1.950,- voor de stands) die geheel toevallig(?) ook van een waveguide gebruik maken.

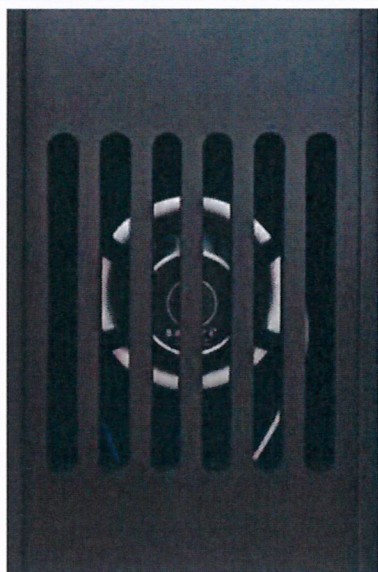
Serieel filter

Zoals verwacht sluiten midden en laag hier naadloos op aan, hoewel ik in het midden en laag wel meteen een typerende (prettige) papiersignatuur ervaar. Op zich niet erg want veel fabrikanten hebben dit beproefde materiaal opnieuw uit de kast gehaald. Alleen voeren hierdoor wel aspecten als 'vloeiend, aangenaam en vriendelijk' wat meer de boventoon boven meer 'audiofiele' parameters als snelheid, accuratesse, definitie en puntigheid. Een ander niet te versmaden aspect wat ik eveneens meteen herken, zijn de gehoormatige eigenschappen van een serieel tweede

orde filter. Dit type filter is veel lastiger te maken dan de bij de concurrentie veel gebruikte conventionele parallelfilters. Een gegeven wat wordt veroorzaakt doordat een serieel filter veel lastiger echt goed is te krijgen omdat werkelijk alle elektrische parameters met elkaar in verbinding staan. Verander je een waarde van bijvoorbeeld het hoog, dan gaan niet alleen ook het laag en midden zich meteen anders gedragen, maar ook het fase- en tijdgedrag! Maar doe je het goed en versta je je vak zoals Rob Meyst, dan kan een bijna magische weergave je ten deel vallen. Vooral bij moeilijk te omschrijven zaken als gevoel, emotie en bezieling scoort de nieuwe MP3.1 dan ook al meteen hoge ogen. Wat ook meteen in de klank opvalt, is de unieke combinatie van de twee naar elkaar toe bewegende wooferconussen (push-push) in combinatie met de gecombineerde basreflex en transmissielijn. Vooral het gegeven dat het laag van deze weergever aanmerkelijk robuuster en vooral krachtiger overkomt dan ik van de eerdere generaties van Rob gewend ben is best opvallend. Dit wil echter niet meteen zeggen dat het teveel of overdone is, als meer dat het model wat vrijer dient te worden opgesteld. Het uiteindelijke eindresultaat is een *full bodied* tonale balans die de muziek werkelijk draagt, kleur en kracht geeft en daarbij de speelvreugde om wat luider te spelen alleen maar aanwakkert.

—
 ]
 MUSIC
 emotion
 ]
 —

72

Muziek

Mooie software is de levensader van ieder audiosysteem en net als bij mensen vind ik dat ook audiocomponenten over een bepaalde ziel en signatuur beschikken. Een werkelijk prachtig nieuw album wat ik perfect bij de eigenschappen van de MP3.1 aan vind sluiten is Minione van de Poolse zangeres Anna Maria Jopek. Deze veelzijdige dame is met haar fluwelen zangstem niet in een bepaalde hoek te stoppen. Dan is het weer pop, dan weer wereldmuziek en ook jazz of experimenteel. Samen met de super getalenteerde Cubaanse jazzpianist Gonzalo Rubalcaba en zijn trio zoekt zij het dit keer in de zwoele en swingende sferen van de tango en bossanova. De zeer fraai geregistreerde Bösendorfer Concert Grand 280 VC (Vienna Concert) concertvleugel van Gonzalo, zorgt daarbij samen met de afgrondig diep bespeelde 5-snarige basgitaar van Armando Gola en de drums van Ernesto Simpson voor de begeleidende en ondersteunde rol. Wanneer ik van start ga met *Twe Usta Klamią (Your lips lie)* word ik als luisteraar meteen ondergedompeld in de intrigerende wereld van de vooroorlogse Poolse tango's. De MC luidsprekers geven dit bezielande muzikale gebeuren met zoveel soepelheid en gemak weer, dat veel luidsprekers in deze prijsklasse moeite zullen moeten doen om dit zelfs maar te benaderen. Wanneer het volumeniveau bij het nummer *Miasteczko*

Belz nog wat verder omhoog gaat en zelfs live geluidsdruk in zicht begint te komen, geven de MP3.1's nog steeds geen krimp. Het diepe laag knort en gromt, de kort aangeslagen koebel gaat niet ten onder in de snoerhard aangeslagen vleugelakkoorden en de zwoele stem van Anna Maria staat als de spreekwoordelijke rots in de branding en ongehinderd tussen de vol vuur bespeelde instrumenten. Extra aantrekkelijk blijft het hoogbereik dat van laag tot hoog volume zacht, gedefinieerd en prettig informatief blijft. Vooral voor grotere ruimtes is het een bonus dat de luidsprekers best ver uit elkaar kunnen worden geplaatst met wat meer toe-in, zonder dat er een gat in het midden ontstaat of dat het ten koste gaat van focus. De combinatie van basreflex en transmissielijn blijkt goed uit te pakken, hoewel het laag niet de droogheid en afbakening van een gesloten kast of open baffle luidspreker haalt. Maar in vergelijking met deze twee principes heeft het dan wel meer slagkracht, drive en *bottom power*. Voeg daarbij de fraaie en interieurvriendelijkere kastontwerpen en de geloofwaardige ruimtelijke afbeelding en deze MC Systems MP3.1 zijn echte allemansvrienden die bij een groot publiek in de smaak zullen vallen.

Conclusie

Wat een leuke, bijzondere en vooral originele luidspreker van visionair Rob Meyst. Echt weer een audioproduct

wat het audiovaandel van Nederlandse fabrikanten hoog kan houden en daarbij voor prettige afwisseling binnen het gangbare commerciële spelersveld van de bekende grote (buitenlandse!) namen zorgt. Voor wat de MC kenners betreft, nee de MP3.1 is geen M3 kloon. Die relatief hoge vloerstaande 2-weg luidsprekers waren wat slanker in het grondtoonbereik afgestemd en konden daardoor ook opvallend dicht bij de wanden worden opgesteld. Hoewel de nieuwe MC luidsprekers beslist geen nerveuze raspaardjes zijn, vragen ze wel om wat meer aandacht bij het opstellen en plaatsen en zien ze het liefst ook wat meer ruimte om zich heen. Groot pluspunt is dat deze nieuwigheid nog meer dan de M3, met zo'n beetje iedere goede versterker samengaat. Zowel buis als transistor en van klasse A tot klasse D. En of u nu van klassiek, jazz, pop, rock, folk of elektronische muziek houdt, de MP3.1 geeft het volledig in balans en met verve weer. Een prachtproduct wat ook nog eens tot u komt in een groot aantal mooie afwerkingsvarianten.

Tekst en fotografie: Werner Ero

MUSIC 4 ALL
TEL: 050-3115774
E-MAIL: INFO@MCSYSTEMS.COM
WWW.MCSYSTEMS.COM

» END

tested

MUSIC

73